

4497 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4498

forlangt en større Sum, og efter den Erklæring, der kom fra den ærede Indenrigsminister, er det vitterligt, at Ministeren vil stille sig venligt overfor Forslaget. Naar man har Noget imod en Ting, har man saa overskødigt mange Grunde, der egentlig slet ikke ere Grunde, at anføre, at man til sidst løber paa Grund blot af Tagen efter Grunde. — Det, som opfordrede mig til at tage Ordet, var, at jeg, da jeg første Gang kastede mit Blik paa Vædringsforslaget under Nr. 18, ikke tænkte mig, at den Redaktion, som den høitærede Ordfører for Finantsudvalget har givet det, skulde indeholde Noget, hvorpaa man kunde bygge en anden Tanke end den, der ligger i selve Forslaget. Den ærede Ordfører indstød den ulykkelige Parenthes „Til Præmie for Husflid“, men derom tales der jo slet ikke i Vædringsforslaget. Dette lyder saaledes: „Til Fremme af Husfliden 10,000 Rd.“ Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller har bemyndiget Ordføreren til at omredigere det for at antyde, at Summen væsentlig skulde anvendes til Præmier. Naar jeg har samstemmet med dette Forslag, er det, fordi jeg har tænkt mig disse Midler til Fremme af Husfliden væsentligt og fortrinnsvis anvendte i det Niemed, den ærede Ordfører selv betegnede som særligt ønskelig og god, nemlig til Oplærelse i Børnestoler i kvindelig og mandlig Haandgjerning samt til Uddannelse af Haandgjerningslærere. Vi stemme altsaa fuldkommen overens, og det er blot den ulykkelige Redaktion — denne Parenthes om Præmie for Husflid — som skiller os ad. Denne Parenthes staa jo imidlertid, som sagt, slet ikke i Forslaget, men desuagtet deklamerer man om Præmieordet. Det kan vel anvendes, men efter Forslagets Rante skulde det være det albeles Underordnede. — Det var et sørgeligt Billede, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) gav af Følgerne af Opmuntring ved Præmier, idet han anførte, at en Husmand som Følge af en saadan Opmuntring havde arbejdet for meget. Blev dette almindeligt, vilde de jo Alle slide sig op for Liden. N. Jensen [Aarhus Amts 3die Valgkreds]: Det have Mange gjort! Ja, det Tilfælde ligger dog rigtignok ikke for, naar man giver Præmier for Singteal til Gaardmænd og Proprietarer. Det gaar rigtignok ikke ud over Husmændene, men derfor stemmer det ærede Medlem dog, som jeg tror, med stor Tilfredsstillelse (N. Jensen Aarhus Amts 3die Valgkreds): Lærtimod!) Der er i alt Fald ikke kommet saa stærke Ansøgninger tilorde med Hensyn til Præmieringen paa dette Omraade, som naar det gjæl-

der om at lade nogle Præmier tilflyde Husmænd og Smaafolk i det Hele. Jeg gjentager imidlertid, at det er en ren vilblødende Redaktion, dette Vædringsforslag har faaet af den ærede Ordfører, idet det deri kun hedder: „Til Fremme af Husfliden“; der staaar ikke Noget om, at Beløbet fortrinnsvis skal anvendes til Præmier. Lad os altsaa holde os borte fra at tale om Præmierne, thi derom staaar der ikke Noget i Forslaget. Med Hensyn til de Mænd, der staaar i Spidsen for Husflidssekskabet, skal jeg bevilige det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) med, at den Baron, der midlertidig er Formand for Sekskabet, hører til „det forenede Venstre“, og det er Alt, hvad det ærede Medlem kan forlange. — Og saa med Hensyn til det af 15 Medlemmer, blandt hvilke jeg selv er, stillede Forslag om Nedsættelse af en Kommission til at undersøge Arbejdsforholdene osv., har man sagt — og det gjælder især det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds — at gaa udenom det. Det ærede Medlem mente saaledes, at dette Forslag skulde gaa ud paa at afhjælpe det Samfundsonde, vi her have for Die, men det er ikke Meningen, og det har jeg heller ikke sagt. Jeg sagde, at Forslaget var stillet for at faae Oplysning om, af hvilken Form, af hvilken Udstrækning og af hvilken Natur dette Onde er. For vi faae denne Kundskab, for vi faae disse Oplysninger, kan det ikke være Tale om at raade Bod paa det eller om at forsøge paa at helbrede det, og derfor forbauser det mig, at der kan være Noget imod at faae disse Oplysninger. Naar det ærede Medlem tog sig nær, at jeg havde ment, at der kunde være to yderliggaaende Meninger imod vort Forslag, skal jeg bemærke, at jeg udtrykkelig tilspøede: „Udenfor denne Sal.“ (Th. Nielsen: Det har jeg ikke hørt!) Ja, selv om det ærede Medlem ikke har hørt det, skulde han dog have været meget varsom med at bestynde mig, for, hvad han tillagde mig. Jeg sagde altsaa, at der kunde være to modstaaende Meninger imod vort Forslag, men jeg haaber, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at begge disse Meninger have Uret, hvis de findes. Jeg siger fremdeles, at de, hvem det virkelig er om at gjøre at raade Bod paa det Samfundsonde, hvorom vi tale, maa ønske Lyk. (Th. Nielsen: Ja!) Det er meget godt, at det ærede Medlem er enig deri, men jeg mener da, at disse Oplysninger ikke kunne faas ud anden Vej end gennem en Regjeringskommission. Man lader haant om en Regjeringskommission. Den Gang der i